

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriae
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.5. Sicut in V. Eucharistia Deus se totum nobis exhibet, ita vicißim desiderat nos totos illi tradamus, quatenus nobis ad vtilitatem ingrediatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

conceditur Dei: qui oppulante eius gratia in statu vitam perfectae libertatis? Audacillimus ille a goretur seruis qui manibus sordibus intinctus praesumet illas mensae ferculoque Domini intetere, tantaque praesumptio non leue meretur a Domino luere supplicium. Geris te ut seruum tuarumque passionum mancipium, huc tantum assalaborans ut illis deseruias, plenam illis tribuens libertatem ut in te operentur velut Dominae libertatis: manus tibi sunt animae tuae sordibus inquinatae peccatorum: numquid animam ita horridam & execrabilem mensae vis afflicte Dei pandere velis huius SS. Sacramenti? Si terrena haec & inferna stercus sint immundum & abominabile nec non diuinis naribus offendiculis, Omnia arbitratu suo vis stercora: inquit Apostolus: an haec debita tibi videtur dispositio ad Dei mensam eiusque praesentiam accedendi, qua animam tuam terrenis habes implicatam, quae ut Deo contraria grauitur illum offendunt pariuntque nauseam: tuam primo emunda conscientiam illamque tribulationibus & poenitentiae dolore purifica, quas refraxa passiones illaque mortificatione strictoque ieiunio subijce, illas a lubricatione libera, qua prae eius subduuntur affectui: quando namque ita purificatus mundulque effulleris factus verus Dei filius per gratiam cooperante virtute Sacramenti poenitentiae, in ea creueris, eius studueris augmento, tunc ut pote statutus superioris, ad hanc poteris Dei mensam accedere, sin aliter time nam ut temerarium seueroco te Deus plectet supplicio.

§. 5. Sicut in V. Eucharistia Deus se totum nobis exhibet ita vicissim desiderat nos totos illi tradamus, quatenus nobis ad utilitatem ingrediatur.

17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

sponsa pijsima & quis te reddidit adeo temerariam ut hoc modo Diuino tuo sponso colloquaris? Dilectus meus mihi & ego illi? numquid verba haec arrogantiam redolent insolentem? Insolens verbum. Numquid seruum reprehenderemus audaculum qui se tantum de gratia Regis sui iactaret ut propria arrogancia turbidus efflueret: Rex meus mihi & ego illi? Quis talia nisi vltra modum tum dicit: audaxque deprimere? Quid hoc sponsa sanctissima, & vnde tanta tibi venit arrogantia? Ut phra sim hanc assumas tantumque tibi arroges ut ita beneficijs sponi tui gloriaris quo dicas totus Deus mihi est, quia tantis te beneficijs ab eo certis iactasque cumulatam? Siquidem tales sint fautores quibus te dignatur, illos tecon te in corde tuo tibi que seruata ut ita magis secrete illis fruatur, nec in tantum illos publice ostentes: etenim amularionem excitabis te audientibus, & similiter ut suum, sponsum tuum Deum quarentibus. Quatu non auditorem hac forma loquendi suspedis: pauca dixi, nimis laconica videris & brevis: usque, deficere ad quae teneris satisfacere his tantum loquendo verbis: *Pende oratio* (sic Bernardus.) *imo non pende sed desis.* Aliquid oportet ut intelligamus quo te intelligamus.

Præclaris multis praemissis ad illa verba declarationibus dicit primo D. Bernardus: *Præclaris* statum ita sublimem ad quam Deus per gratiam suam attollit animam quando illa mediante illum ex toto corde diligit: tantam enim illi cum Deo perhibet fiduciam ut de illo loquatur de eius gloria amicitia, quantumque illum sibi habeat deumctum, ut illi dicere non vereatur: totus meus ille est, totaque ego ipsi familiaritas Moysi cum Deo ad tantam illum exiit dignitatem ut ita familiariter & amice cum eo ageret, ut Deo dicere praesumeret: *Aut dimitte eis hanc noxam aut si non facis dele me de libro tuo quem scripsi:* id est aut peccatis meis annue aut omnis cesset amicitia. Quinto ad tantam Eliaz cum Deo erectus est familiaritatem ut videatur velle dicere Deum aliud non facturum quam quod illi bene placuerit: *Viuus Dominus, si erit annis his ros & pluuia nisi iuxta oris mei verba.* Quibus verbis significatur qua confidentia vrantur amici Dei ex receptis ab eo beneficijs ut parum sit quod de ipsis gloriantur, insuper quod Deus praeter eorum voluntatem facturus sit nihil: hoc primum ex mente D. Bernardi intendit sponsa declarare.

Secundo ut intelligamus eius mentem: *Apponendum sane* (ita Bernardus) *aliquid verbis & mitti* exponitur.

II. Prima expositio.

Exo. 17. 32.

3. Reg. 17.

18. III. Secunda expositio.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mibi quidam videtur satis esse ad nostram gratiam
 & quodammodo popularem intelligentiam sic di-
 cendo: Dilectus meus mihi subaudiendum, intendit ut
 sit sensus, Dilectus meus intendit mihi & ego illi.
 Insignem supponit Theologiam & declarat eo
 modo Deum procedere respectu nostri, ut ipse
 primus nos diligat, antequam nos illum diliga-
 mus, ipse primus mei gerit curam quam ego
 illius ipse prior me ad se auerxit, quam ego me
 ad illum mouisse: hoc addidimus ex D. Ioh. 1.
 Non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam
 ipse prior dilexit nos. Recognoscit (sic cenfet D.
 Bernard.) efficaciam gratiae Dei illa namque
 prior inceptit, agitque ut, amen; velimq; Deum;
 vnde superbia non est adscribensu sponla: ver-
 bum, sed ostendit quanti faciat eius gratiam: ipse
 quippe per eam primum infundit velle, & vlti-
 mum Perferre: quia vero hoc ab illo procedit
 locum tribuit ei digniorem: Dilectus meus
 mihi: & quia ego sequor, vltimo se posuit loco:
 Et ego illi, de quibus eleganter D. Aug. hac omnia
 verbis suis sponsa nobis indicat.
 Verumtamen hoc singulariter intendit, ex
 mente D. Bernardi, declarare nimirum iustitiae
 titulum quo tenemur agere cum Deo, eo scilicet
 modo quo ipse nobiscum agit ut uos sibi de-
 uinciat: namque nos obstringit, ut totos nos ipsi
 tradamus eo modo quo ipse se totum nobis. Co-
 gnoscit sponsa quod Deus quodammodo se to-
 tum euacuet, totumque in illam effundat: Se-
 metipsum exinanivit formam serui accipiens, for-
 mam creaturae in V. Eucharistia: quando quidem
 sub speciebus panis se nobis totum exhibue-
 rit: quid enim in Deo est quod hic non effudit
 nobis hoc daturus? Si Deus igitur ita se totum
 mihi concedat: plus iesu est (ut credo D. Ber-
 nardo) ut vicissim me totum illi consignem: Ille
 mihi, & ego illi, ille mihi quia benignus & mis-
 rericors est. Ego illi quia non sum ingrata, ille mihi
 gratiam ex gratia; illi gratiam pro gratia, ille mea
 liberationi, ego illius honori. Ille salui mea, ego il-
 lius uoluntati, ille mihi & non alteri, ego illi & non
 alteri. Ut iustitiae titulo satisfaciam quo me ob-
 strinxit, eadem par est ut mensura respondeam
 qua me sibi deuinxit. Hoc nobis sponsa signifi-
 cat nempe S. Ecclesia in eo quod nobis proponit
 in V. Eucharistia: ubi Deus se totum nobis ex-
 hibens in cibum, nobis suadet, ut quatenus in nos
 ad nostram ingrediatur salutem, totos nos ipsi
 pariter consignemus. Verè si calor naturalis sto-
 machi ad aliud se diuerteret quam ad recep-
 tum alimentum non nobis prodesset eius suscep-
 tio. Hoc idem vult Deus & intelligamus de hoc

SS. Sacramento. Quia sicut in illo se nobis to-
 tum tradit, nobis ut sit utilitati, ita pariter opus
 est ut Deo totam animam nostram tradamus.
 Hac praemissa dispositione illum recipiamus
 atque ut vno verbo hoc exponam, dico: sicut
 Deus se Sacramento effudit ut se totum nobis
 infundat, totumque nobis tradat, necesse est ut
 nos totos Deo consecremus: ut autem hoc hu-
 fiat, ut in nobis intret ad animae profectum, opus
 est ut nos ipsos etiam reddamus Sacramento.
 Quis hoc capiat? suo iure Deus Spiritum illum
 hoc exponentem.
 Duo sunt in SS. Sacramento: species panis
 & vini, & substantia corporis & sanguinis Chri-
 sti: cum enim sit verus Deus, est substantia Dei
 ita ut post consecrationem panis & vini, iam
 propria non sit substantia, non quod amittitur,
 sed quia transubstantiatur in substantiam
 corporis & sanguinis Christi: non est substantia
 panis, licet species illud representent, est autem
 substantia Dei licet oculi illam non videant
 & hoc est quod Deus se facit Sacramento,
 quia sub speciebus illis visibilibus quas nobis
 mittunt species exteriores panis & eius acci-
 dentia, totus adest Deus, velut in occulto & ab-
 sconditus; & quamuis si exteriora spectes, vult
 non iudicet esse Deum sed panem quem con-
 spicit, fides tamen docet non esse panem sed
 Deum sub his latentem speciebus. Hoc idem
 igitur factu opus est quo digne illum recipit.
 In te affectus sunt hominis quos habet ex ipsa
 tua natura, sunt & conditiones filij Dei per
 gratiam qua tibi communicatur: vnoo verbo
 illa mediante Deus es participante: in te non
 videmus nisi naturam hominis hominiquae af-
 fectus: verum quod in te consideramus iam
 existente in gratia, natura est Dei, esse Diuinitatis
 per participationem: Sumus Diuini consortes na-
 tura: ait D. Petrus. Tunc igitur de te ipso facit
 Sacramento, quando desinent in te affectus
 esse hominis carnis & sanguinis ac terrenorum
 desideria: quemadmodum in hoc Sacramento
 definit esse substantia panis: & quatenus in te
 natura conspiciatur hominis, quando tamen in
 tuis moribus conditiones manifestares Dei, to-
 tusque esses in Deo, sicut totus est in SS. Sacra-
 mento, & quando transformaris in Deum eo
 modo viuetes ut tantum haberes accidentia ho-
 minis, apparentiam scilicet hominis, substan-
 tiam vero Dei in occulto & interiori, explicio
 me, ut in intimo cordis tui, inclinationes non
 vigeret hominis, sed affectus Diuinae graue effe-
 ctus, propter quam velut filio suo per eam tui

1. Ioh. 4. 30.

Li. de grat. & libero arbit. c. 6. & 7. Ser. 6. 8. in Cant.

III. Talem se Deus tibi praebet, qualem vult ut ille tu te praebas. Phil. 2. 7

IV. Quis hoc capiat? suo iure Deus Spiritum illum hoc exponentem.

VI. Duo sunt in SS. Sacramento: species panis & vini, & substantia corporis & sanguinis Christi.

VII. cum enim sit verus Deus, est substantia Dei ita ut post consecrationem panis & vini, iam propria non sit substantia, non quod amittitur, sed quia transubstantiatur in substantiam corporis & sanguinis Christi.

VIII. non est substantia panis, licet species illud representent, est autem substantia Dei licet oculi illam non videant & hoc est quod Deus se facit Sacramento, quia sub speciebus illis visibilibus quas nobis mittunt species exteriores panis & eius accidentia, totus adest Deus, velut in occulto & absconditus; & quamuis si exteriora spectes, vult non iudicet esse Deum sed panem quem conspicit, fides tamen docet non esse panem sed Deum sub his latentem speciebus.

IX. Hoc idem igitur factu opus est quo digne illum recipit. In te affectus sunt hominis quos habet ex ipsa tua natura, sunt & conditiones filij Dei per gratiam qua tibi communicatur: vnoo verbo illa mediante Deus es participante: in te non videmus nisi naturam hominis hominiquae affectus: verum quod in te consideramus iam existente in gratia, natura est Dei, esse Diuinitatis per participationem: Sumus Diuini consortes natura: ait D. Petrus.

X. Tunc igitur de te ipso facit Sacramento, quando desinent in te affectus esse hominis carnis & sanguinis ac terrenorum desideria: quemadmodum in hoc Sacramento definit esse substantia panis: & quatenus in te natura conspiciatur hominis, quando tamen in tuis moribus conditiones manifestares Dei, totusque esses in Deo, sicut totus est in SS. Sacramento, & quando transformaris in Deum eo modo viuetes ut tantum haberes accidentia hominis, apparentiam scilicet hominis, substantiam vero Dei in occulto & interiori, explicio me, ut in intimo cordis tui, inclinationes non vigeret hominis, sed affectus Diuinae graue effe- ctus, propter quam velut filio suo per eam tui

illos communicat : & quando licet magis viuas in terra, tunc tamen actiones vix terram sapereut, acque animam tuam eius bona modice amum post se saperet: tunc velut alterum Sacramentum integre Deo consecraberis, ita vt nihil tibi sit oblatulo, & tunc recipere poteris hoc Sacramentum vt ita in te ingrediat tibi futurum vtilissimum, si vero in te veritas viuat tuarum passionum, quæ est tinea corrodens substantiam virtutum crede mihi hoc ipsum Sacramentum maximo tibi fore detrimeto: quia sicut illas sectando te ipsum totum Deo non dedicas, quod ate reposcit in signum gratitudinis quod te totum tibi tradiderit, ita si hoc omiseris vt nris obsequaris passionibus, ex ipso principio mortem tibi comparabis, ex quo vitam animæ tuæ debebas comparare certissimam.

Nullus ignorat solem esse principium Patremque omnium viventium, eo quod cuncta ab eius dependant influxibus: ita vt his subterstitis perirent omnia: quia verò virtus eius adeo est vniuersalis, nihil magis arbori prodest quam sol, ipso viuunt, ipso crescit, ipso flores emittit, ipso fructus germinat delicias, & tandem solem vitam sustentat qua viuunt. Nihilominus si in interiori parte trunci vel intima radicum vermis aliquis lateret arborem corrodens, nihil est quod citius arborem euertet & arca eret quæ ipse sol illo exsiccat, illo arcescit, illo ad eum deturcitur arcescit statum vt non nisi proficiat cibus igni. Nemo dubitat quin S.S. Sacramentum sit sol Ecclesie: quia de illo velut de fonte omnis iustorum grana scaturit vt de sole lux qua resurgunt stelle: hoc electi Dei in se tuentur vitam gratiæ spirituales, atque illa quam ipse Deus in V. Eucharistia communicat crescunt & proficiunt in virtutibus, flores produunt bonorum exemplorum, & fructus bonorum operum & meritorum lapidissimos. Si in corde tuo vermis lateat vitæque propriæ ac prauæ passionis qui te impediatur tecumque aliquid rapiat ne totum te Deo tradas, caue tibi, ex ipso quippe sole mors tibi proueniet, clanguescet gratiæ fecunditas flores emarcescent virtutum, tuorumque fructus peribunt meritorum, quid plura? Quid quid boni in te fronderat, floxerat, ac germinarat, exsiccabatur ad illum tandem delapsurus statum vt non nisi apus sis fieri ignis eica genialis. Quare nisi similiter te totum offeras Deo, sicut ille se totum tibi in S.S. Sacramento, hoc certum habe te amori illius ponere oblatulum: nam per illud te totum tibi efflagitat

cumque Deus prior incipiat te velle & ex hoc principio procedat oportet animæ tuæ vita, si ex parte tua terrenis tuis affectibus illi sis impedimento, quid nisi mortem timeas imminentem?

§.6. In hoc S.S. Sacramento Triumphat de Christo amor: idcirco se in hoc ostendit ita Zelosum vt nolis quod anima ad alium quam ad suum amorem se diuertat.

IN omnibus Christi operibus patenter innotescit efficacia, magnitudo, & potestas amoris quo ad omnia hæc movebatur: & si in singulis insinuat lateant rationes quibus amor eius feruentissimus declaratur quo se illis subiiceret ac submitteret: in illo tamen eminentiores nobis manifestantur amoris intentiones, in quo effusus seipsum in nos exinanivit, atque hoc potissimum paruit in S.S. Sacramento. Expedit D. Paulus summum amoris effectum in Christo & in quo vltimam ostendit potentiam suæ efficaciam, nimirum dum se perfecte contumque tradidit hominibus quos vnice diligebat: unde sic ait: *Dilexit me & tradidit semetipsum pro me.* Tenerrime me Deus diligebat & quasi respondens interroganti unde hoc colligeret, ait: *Et tradidit semetipsum pro me.* q. d. Nolle desideras summum Christi amorem erga me, ecce tantus quantus erat semetipsum tradidit pro me nihil sibi reservans: quod si in V. Eucharistia Christus semetipsum nobis totum consecraret, cū in illo nobis porrigit totum suum corpus & sanguinem, animam & Diuinitatem, euidentis est quod in illo manifestissimum prodeat amoris, quos nos prosequitur iudicia An aliud dari potest argumentum unde hæc colligatur inferaturque veritas? Quamuis sic, nimirum quod sicut Zelus est filius & effectus dilectionis, ita vbi Christus Patet, se ostendit zelo feruentem ardentiori, sibi se iam ex amatorem prodit ardentiorum. Confirmatur ex eius zelo D. Theodor. ait enim: *Est igitur zelus amoris in q. 34. in dix: igitur bene sequitur: Christus hic zelum ostendit feruentiorem, amorem ergo indicat ardentiorum Idem prosequitur eleganter D. D. nyl. Deus, inquit, Zelotes appellatur propter amorem diuinitatis quem habet.*

In hoc potissimum testatur maritus suam erga coniugem dilectionem quando summo illam zelo amulatur, summa vigil sollicitudine do. ne forsitan alius illam sollicitet. Et D. Tho zelum 2. 2. q. 28. appe. ar. 9.

Summus Christi ad nos amor in V. Eucharistia.

Lib. 4. de nomin.

III. Similitudinem zelo amulatur, summa vigil sollicitudine do. ne forsitan alius illam sollicitet. Et D. Tho zelum 2. 2. q. 28. appe. ar. 9.